

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS 2007 vasaris Nr. 32 Kaina 50ct

Sveikiname Gintarą Mickeliūną – šiemetinį Garbės gimnazistą!

1. Ar tikėjaisi šiais metais tapti geriausiai baigusiu mūsų gimnaziją mokiniu?

Apie tai paprasčiausiai per daug negalvoju.

2. Kaip į tai reagavo tėvai?

Tėvai džiaugėsi, pasveikino.

3. Ar pats džiaugiesi šiuo laimėjimu?

Žinoma.

4. Galbūt apie tai svajojai jau anksčiau?

Kaip jau sakiau, apie tai negalvoju.

5. Sieki Garbės gimnazisto titulo ar tiesiog taip išėjo?

Na, juk mokomės ne dėl apdovanojimų, o tam, kad geriau pasiruoštumėm egzaminams.

6. Ar daug pastangų teko įdėti?

Tam, kad mokslai sektųsi neblogai, pastangų tenka įdėti.

7. Kiek laiko praleidi ruošdamas pamokas?

Tiksliai atsakyti negaliu, būna visaip, bet dabar, kai jau prasidėjo ruošimasis egzaminams, laiko tenka skirti daugiau.

8. Kokia tavo sėkmės formulė?

Jokios sėkmės formulės neturiu ir nemanau, kad iš viso yra toks daiktas kaip sėkmės formulė.

9. Ką planuoji studijuoti?

Dar tiksliai neapsisprendžiau, galbūt mediciną, galbūt kitokią specialybę, susijusią su chemija.

10. Ar jau žinai, kuo norėtum tapti baigęs studijas?

Gydytoju, chemiku, farmacininku – priklausau nuo to, ką studijuosiu.

11. Kas labiausiai prisidėjo prie tavo asmenybės formavimo? Tėvai, mokytojai, draugai ar tu pats?

Tai kad aš nesu išskirtinis, paprasčiausiai kartais pasiseka. O prie asmenybės formavimo, manau, prisideda visi, kuriuos tas žmogus pažįsta.

12. Kokios tavo savybės padėjo tapti Garbės gimnazistu?

Hm, net nežinau.

13. Ko norėtum palinkėti mūsų mokyklos mokiniams?

Mokiniams norėčiau palinkėti išmokti mokytis iš svetimų klaidų ir jų nekartoti bei sėkmingai siekti tikslo. Dar norėčiau padėkoti auklėtojais ir mokytojais už jų geranoriškumą, atsiprašyti už viską, kas buvo ne taip. Ačiū!

Kalbino M. Naliveikaitė, 3gb

Kaip mums sekasi olimpiadose?

Šiomet vyko net 45 – oji chemijos olimpiada, ypač sėkminga *Gintarui Mickeliūnui – I vieta*; Agnei ir Erikui Gudoniams – II vieta; Ievai Jonaitytei – III vieta. Matematikos II rato olimpiados rezultatai: *Gintaras Mickeliūnas – IIIv.* 4ga Egidija Banelytė – II v., 2gb Toma Simonaitytė – II v., 7b Karolis Navickas – II v., 6a Viktorija Vainauskaitė – IIv., 5b Biologijos rajoninėje olimpiadoje *I – ą vietą užėmė vėl Gintaras Mickeliūnas*, o III – ią gmnazistė Vaiva Kulkytė, 3gb.

Sveikiname nugalėtojus ir didžiujamės Jumis, garsinančiais Gimnazijos vardą!

Gimnazistų mintys: Ar myli lietuviai savo Tėvynę?

Tėvynė – didžiausias žmogaus turtas. Kiekvienas turime širdyje dalelę Tėvynės.

Paulius, 2gb

*Kiekvieno žmogaus širdyje yra sava Tėvynė, nes juk to,
ko esame mokomi nuo mažų dienų, to,
su kuo susiduriame kiekvieną dieną, pamiršti neįmanoma.*

Vidmantė, 2gb

Meilę Tėvynei kiekvienas supranta savaip.

Santa, 2ga

Norint sakyti, kad myli Tėvynę, reikia įrodyti, jog ją iš tikrųjų myli.

Vida, 2ga

*Visada labai džiugu išgirsti,
kai jaunimas arba vyresni žmonės aukština
Tėvynės vardą gražiais poelgiais ar pasiaukojamu darbu jos labui.*

Rasa, 2gb

*Kalba, papročiai ir tradicijos – meilės Tėvynei pamatai,
tačiau visa tai blėsta ir virsta svetimybėje tėvynainiams,
vykstantiems svetur ir paliekantiems gimtąjį kraštą.*

Dovilė, 2gb

Tėvynės, kalbos, papročių ilgesys gyvena žmoguje, nors jis būtų toli nuo gimtinės...

Monika, 2gb

Meilė Tėvynei yra širdyje, ir nesvarbu, kuriame pasaulio kampelyje gyventum ar dirbtum.

Sigitas, 2ga

*Net ir gerą darbą suradę nesijaučia laimingi bei pilnaverčiai,
nes už keliasdešimt šimtų ar tūkstančių kilometrų yra jų tikrieji namai,
šeima, artimieji, draugai...*

Denas, 2gb

Gali skristi nors į Marsą, bet Tėvynės tu ilgėsis visada.

Žygimantas, 2gb

*Manau, dabartinė auganti karta išvis nesuvokia, kas yra Tėvynė.
Aplink skambantys pasakojimai apie laimingus gyvenimus užsienyje menkina
Lietuvos vardą paauglių akyse.*

Egidija, 2gb

Emigracija kaip užkrečiama liga: pamėgini kartą išvažiuoti ir nebegali sustoti.

Marius, 2gb

Visada atminkime, kad mylime Tėvynę, o ne pinigus.

Viktorija B., 2gb

Lietuviai yra lietuviai, ir jų niekas nepakeis.

Justinas, 2ga

Kiekvienas lietuvis turi apginti savo sklypą, savo žemę, namus...

*Mes, lietuviai, esam stiprūs, esame laimėję daugelį mūšių,
tai kodėl negalėtume apginti nepriklausomybės?*

Valentas, 2ga

Kodėl daugumos žmonių širdyse meilė Tėvynei atsiranda tik itin sunkiu jai metu?...

Verta apie tai susimąstyti mums, jaunajai kartai, Lietuvos ateičiai....

Karolis, 2gb

Susitikimas su policijos viršininku D.Prakuraičiu

Vasario 7 dieną 2-4g klasių moksleiviai bei pavaduotoja Daiva Čėsnaite vyko susitikti su Pakruojo policijos komisariato viršininku D.Prakuraičiu. Jis – Linkuvos gimnazijos „Garbės galerijos“ narys.

D.Prakuraitis mums papasakojo apie mokymosi metus Linkuvoje. Pasirodo, kad jis baigė mūsų (tuomet dar Karolio Požėlos vidurinę mokyklą) gimnaziją 1988 metais.

Mokykloje D.Prakuraitis mokėsi gerai – dalyvaudavo fizikos, matematikos olimpiadose. 8 klases baigė su pagyrimu, tačiau nuotykius iš vasaros darbo stovyklų „prisimena“ iki šiol. Buvo sugalvojęs mesti mokslus Linkuvoje ir eiti mokyti į Joniškėlio technikumą, tačiau to neleido padaryti nei tėvai, nei klasės auklėtoja, nei mokyklos direktorius. Taip jaunuolis baigė mūsų mokyklą.

Pats D.Prakuraitis sakosi buvęs maištingas, nes baigęs mokyklą nėjo iškart mokyti, o dirbo vairuotoju. Vėliau studijavo Vilniuje inžineriją. 1992 m. nutraukė mokslus ir įstojo į Lietuvos policijos akademiją (mokėsi 3 metus). Po to dirbo kriminalinės policijos inspektoriumi. 1998 m. – kriminalinės policijos vadovu (viršininko pavaduotoju), o 2004 m., baigęs magistrantūros studijas, tapo Pakruojo policijos komisariato viršininku.

D.Prakuraitis pasirinko policininko darbą, nes mėgo skaityti detektyvines knygas, žiūrėti amerikietiškus filmus, taip pat turėjo įtakos ir 1991 metų sausio įvykiai. Vaikystėje šis žmogus svajojo tapti inžinieriumi, bet viskas pakrypo kita linkme ir, įstojęs į Policijos akademiją, komisariato viršininkas nesigailėjo, jautėsi patekęs ten, kur norėjo.

Kriminalinę policiją D.Prakuraitis pasirinko todėl, kad jam tai buvo įdomu: su žmonėmis

bendrauji ilgai, ieškai pėdsakų, galvoji, kur juos surasti. Tačiau mūsų „Garbės galerijos“ narys teigia, jog vadovauti vis dėlto yra sunku, nes reikia aprėpti labai daug įvairių funkcijų, o policija atsakinga net už 172! Taigi policininko darbas yra labai atsakingas.

Taip pat gavome daug informacijos apie Klaipėdos policijos mokyklą, kur mokymosi sąlygos gana neblogos, stipendija siekia 200 Lt (ją žadama didinti). Mokykla aprūpina apranga, turi neblogą materialinę bazę – baseinus, autodromą ir kt. Į šią mokyklą įstoti galima nesunkiai, tik reikia gero fizinio pasiruošimo. Žinoma, reikalinga ir gimtoji lietuvių kalba, ir istorija. Trumpai tariant, nepakenks visų mokslų žinios, tačiau užsienio kalbą reikėtų mokėti gerai – tai privalumas, mat policininkai važiuoja stažuotis į JAV, į Vokietijos bei Prancūzijos pareigūnų rengimo centrus. Taip pat sulaukiame ir Lietuvoje svečių iš užsienio, nes mūsų policija kai kuriose srityse yra labiau pažengusi. Taigi anglų kalba yra universaliausia, nors vokiečių, lenkų kalbos taip pat svarbios, nes šios šalys mums artimiausios. Be to, mūsų policininkai važiuoja ir į Kosovą, ir į Afganistaną. Taigi matome, kad policininko darbas – sunki pareiga.

Kadangi policijoje trūksta darbuotojų, jie yra perkvalifikuojami ir siunčiami trimis mėnesiams į Klaipėdą.

Pokalbio pabaigoje D.Prakuraičio paprašėme, kad palinkėtų ko nors mūsų mokyklos mokiniams. Jis tvirtino, jog negalima sakyti, kad mokslas nereikalingas. Mokslas visada naudingas. Pavyzdžiui, jaunystėje metę mokslus, dabar žmonės, sulaukę 30-40 metų, stoja į universitetus, tęsia nebaigtas studijas, tačiau juk yra daug sunkiau mokyti sulaukus šitokio amžiaus, reikia mokėti už mokslą, be to, derinti laiką mokymuisi su darbu. Taip pat nereikia savęs nuvertinti. Sakoma, kad jei esi iš provincijos, tai sunku daug ką pasiekti, tačiau tai nėra tiesa. Visi vertina, kad provincijos žmonės yra nuoširdūs...

Po pokalbio su policijos viršininku galėjome apžiūrėti pareigūnų naudojamas darbo priemones, tai: antrankius, kuriuos tuoj pat išnaudojome pagal paskirtį, įvairius šautuvus, alkotesterius (beje, vienas mokinys išbandė šią procedūrą ☺), „bananus“, šalmsus, skydus, neperšaukiamas liemenes ir kt. Buvo labai įdomu susipažinti su šiais daiktais.

Šiek tiek vėliau D.Prakuraitis mums parodė policijos pareigūnų automobilius. Atsisėdę į juos, kai kurie turbūt pasijuto tikrais suimtaisiais. Taip pat apžiūrėjome patalpas, kuriose uždaromi neblaivūs piliečiai. Pripažinome, jog atsidurti tokioje patalpoje nei vienas nenorėtų. **Todėl nevartokite svaiginamųjų gėrimų, nes uždaryti tokioje „vienutėje“, nenorėtumėte būti ir jūs!**

Labai džiaugėmės suteikta galimybe susitikti su buvusiu mūsų mokyklos mokiniu ir tikimės, jog tokių susitikimų su Linkuvą garsinančiais žmonėmis bus dar daugiau.

MOKINIŲ KALBA PERTRAUKŲ METU

Keletą savaičių pertraukų metu stengiausi pastebėti ir užsirašyti mokinių kalbos trūkumus. Didžiausia problema ta, kad mokiniai kalba ne bendrine kalba, o tarmiškai, vartoja svetimybes, kartais net savo sukurtus žodžius. Mano pagrindiniai stebėjimai vyko skaitykloje, valgykloje, retkarčiais kalbos trūkumus nugirsdavau ir eidama pro šalį, koridoriuje. Taigi dabar supažindinsiu su girdėtais netaisyklingais žodžiais.

Skaitykloje, kaip ir įprasta, mokiniai aptarinėja namų darbus: „Ant rytojaus reikės iš flopiko atsiprintint referatą ir susegt į papkę. (...) Jo, referatą išsitraukiau iš intiko...“ Bet reikėtų sakyti taip: „Rytojui reikės iš diskelio atsispausdinti referatą ir susegti į segtuvą. (...) Taip, referatą radau internete...“ „Didieji kompiuteristai“ vartoja žodžius: kompas (kompiuteris), įsiseivinti (išsaugoti), įsiinstalinti (įdiegti), atsikopinti (nusikopijuoti) ir pan.

Skaitykloje dalijamasi ir savaitgalio įspūdžiais: „Koks fainas tūsas šeštadienį buvo! Po jo nuėjom į tansus. Ko tu neatvarei? Reikėjo pazvanyt arba pamajakint – būtume ką nors sumastę...“ Tačiau turėtų būti taip: „Koks linksmas vakarėlis šeštadienį buvo! Po jo nuėjom į diskoteką. Ko tu neatvažiavai? Reikėjo paskambinti – būtume ką nors sugalvoję...“ Prie visų zvanijimų dar girdėjosi ir mobiliškai (mobilūs telefonai), bachuriukai (vaikiniai), švieskės (šviestuvai), šustrai (nepakartojamai, nuostabiai) ir kt.

O štai prie palangės vienas mokinys sako, kalbėdamas telefonu: „Zdarova, bičiuk, pažėk, kada šende kašį rodo per teliką, okei?“ Nors turėtume sakyti: „Sveikas, drauguži, pažiūrėk, kada šiandien krepšinį rodo per televizorių, gerai?“

Mokiniai netaisyklingai vartoja mokomųjų dalykų pavadinimus: „matkė (matematika), istorikė (istorija), informė (informatika), letuvių (lietuvių)“. O priemonių pavadinimus: „sąsvinis (sąsiuvinis), parkelis (parkeris), užrašofkė (užrašų knygutė), akilioriai (akiniai)“. Kiti dar sako: „kolidorius (koridorius), tašė (kuprinė; krepšys), klipė (auklėtoja), kontras (kontrolinis darbas)“.

Mokiniai netaisyklingai vartoja mokomųjų dalykų pavadinimus: „matkė (matematika), istorikė (istorija), informė (informatika), letuvių (lietuvių)“. O priemonių pavadinimus: „sąsvinis (sąsiuvinis), parkelis (parkeris), užrašofkė (užrašų knygutė), akilioriai (akiniai)“. Kiti dar sako: „kolidorius (koridorius), tašė (kuprinė; krepšys), klipė (auklėtoja), kontras (kontrolinis darbas)“.

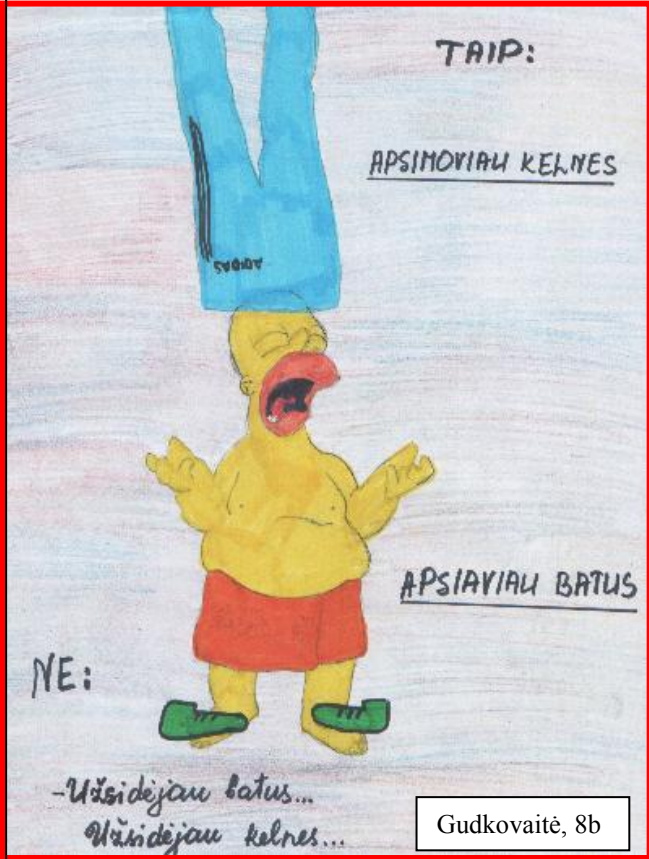
Valgykloje dažnai išgirsdavau tokius komentarus, kaip „ainam paėst kremzlių“ (turėtume sakyti: „eime pavalgyti šnicelių“), arba „tos bulkutės labai skanios“ („šios bandelės labai skanios“). Taip pat „paskolyk lito“ („paskolink litą“).

Kiti netaisyklingi žodžiai, apibūdinantys rūbus, kuriuos dažniausiai išgirsdavau iš merginų yra: „užsidėjau megztnį arba kelnes“ („užsivilkau megztnį ir užsimoviau kelnes“), „nusipirkau miniaką ir bliuskutę“ („nusipirkau trumpą/mini sijoną ir marškinėlius“). Taip pat „kurtkė“ turėtų būti sakoma „striukė“.

Žodis „nerealiai“ yra vartojamas ne pagal prasmę („tu toks nerealus žmogus“). O turėtume sakyti taip: „tu toks nuostabus/geras/šaunus žmogus“.

Tikiuosi, išgirdę tiek daug netaisyklingų žodžių, pasistengsime kalbėti taisyklingai, vartoti tinkamus linksnius.

V. Garbštaitė, 3gb

Vienu sakiniu...

- Šiomet Valentina švenčiame „Pagal mamą“...
- Kaip ir pernai, pasibaigus mokslo metams bus organizuojama ekskursija labai gerai besimokantiems ir nepraleidusiems pamokų mokiniams.
- Norintys „Varpelį“ įsigyti gali kreiptis į gimnazijos švietėją Sandrą Čėsniene.